

Φοβάμαι

της Άννας - Νόλληης Γεωργίου

Φοβάμαι να περάσω τις πύλες,
 μην τάχατες και βρεθώ σε Αττίλες.
 Φοβάμαι να τους κοιτάξω στα μάτια,
 μη και η καρδιά μου γενεί δυο κομμάτια.
 Φοβάμαι να σεργιανίσω στους δρόμους,
 μη και δεν αντέξω της ψυχής μου τους πόνους,
 Φοβάμαι να διαβώ μονοπάτια,
 μη και φυτρώσουν ξαφνικά τα αγκάθια,
 που σου γδέρνουν το δέρμα
 και αφήνουν το αίμα
 να χυθεί σε μiasμένους πια τόπους.
 Φοβάμαι ν' αντικρύσω τους Τούρκους εποίκους,
 που θροιάστηκαν άρδην στους δικούς μας τους οίκους,
 Φοβάμαι να περπατήσω στο βιος μου,
 να μαζέψω ρουλιούδια, ν' ακουστούν τα τραγούδια
 που τραγούδαγα κάποτε,
 ευτυχισμένη σαν ήμουν
 στη μικρή την αυλή μου.
 Φοβάμαι ν' αναπνεύσω ελεύθερα
 στη σκλαβωμένη πια γη μου.
 Φοβάμαι να κοιταχτώ στον καθρέφτη,
 μήπως και βρω τον εαυτό μου πια φταίχτη
 για τα όσο γινήκανε ή και όσα θα γίνουν
 στο ταλαιπωρημένο από χρόνια νησί μου,
 Φοβάμαι, μη δεν αντέξω να περάσω τις πύλες.

· Από την ποιητική συλλογή «Μη και τα πάντα εάλω;»